NA'T-I ŞERÎF

Benlerlizâde Hâfız Ahmed Talat (ö.1903)[1]

Mekke'dir nûr-u saâdet lânesi
Anda doğdu âşıkın cânânesi

Yâ nece etmez tavaf pervânesi
Oldu Beytullah velâdet hânesi

Âmine Hâtun Muhammed ânesi
Ol sadefden doğdu ol dürr-dânesi

Hem kıyâs olmaz bu hâs ü âm-ile
Âdet-i nisvânda olmaz kâmile

Zâhiren bulmuştu o gül-fâmile
Sırr-ı Hakk etti zuhur bu nâm-ile

Çünki Abdullah'dan oldu hâmile
Vakt erişti hefte ü eyyâm-ile

Tuttu âfâkı sadâ-yı hûr-i ıyn
Arş'dan âlî dediler ol zemîn

Bu sözün fehmindedir hep ârifîn
Ol cihâna lem'a verdi nûr-i dîn

Hem Muhammed gelmesi oldu yakîn

[1] Aşağıdaki beytin de olduğu kaynaklarda geçmektedir. Ses kaydında Hacı Hulûsî Bey (ra) okumadı.

Şah-ı kevneynini gören aynü'l-yakîn
Şad olun mesrûr olun ey âşıkîn (s. 135)

Çok alâmetler belürdi gelmedin

Müttefiktir ulemâ iyîcesi
Böyle tahkik etdiler haylîcesi

Hep seçildi sözlerin iyîcesi
İhtilâfın oldu bu netîcesi

Ol Rebîü'l-evvel âyı nîcesi
On ikinci gîce isneyn gîcesi

Ol gîce ki doğdu ol Hayrü'l-beşer
Ânesi anda neler gördü neler

Küfrün oldu hep harap kâşânesi
Hem dahî Nûş-i Revân an hânesi

Söndü âteş-gedeler efsânesi
Çünki doğdu âlemin birtânesi
Dîdi gördüm ol Habîbin ânesi

Menba'-i nûr olduğun gördü ayân
Kaldı nûr içre ve hayretde civân

Arş ü kürsî vü kalem şöyle hemân
Gözümün önünde dedi bî-gümân

Berk urup çıktı evimden nâgehân
Göklere dek nûr ile doldu cihân

Âsuman yüzler sürüp etdi dilek

Medhini ta'rife geldi nüh felek
Hâdimi oldu melâik etme şek

Cebrail tutdu kanâdın Arşa dek
Hem havâ ile döşendi bir döşek
Âdı sündüs döşeyen ânı melek

Arz idemem böyle zevki her ere
Söylerim esrârı ben âşikâre

Ârife hâil değil dağ u dere
Bakarak gördü dîdeler birdenbire

Üç alem dahî dikildi üç yere
Her birisin ideyim nirden nîre

Vaktıdır fahr-ı risâlet gelmenin
Ba'sı da halk-ı cihâna olmanın

Matla'-ı nûr olması da Mekke'nin
İşte ma'nâ-yı nîşan dinlemenin

Mağrib ü maşrıkda ikisi anın
Biri dâmında dikildi Kâbe'nin

İstedim dildeki hayret gitmeyi
Şeş cîhâtı yek nazarda görmeyi

Tâ ki bu gördüğüm bilinmeyi
Mefhar-i âlemle ben fahretmeyi

Bildim anlardan ki ol halkın beyi
Kim yakîn oldu cihâna gelmeyi

Âfitabta yok bu tavr-ı inkişâf
Hep sükûnet üzre etmezlerdi lâf

Selvi boylu kızlar idi bi hilâf
İmtizamda yok idi hiç inhirâf

İndiler gökten melekler saf u saf
Ka'be gibi kıldılar beytin tavâf

Bir şifâ idi refîkım ey cihân
Yok idi hanemde başka ins u can

Ben neler gördümse gördü bî-gümân
Hâdim-i hâs olmak içindi hemân

Yarılup divara çıkdı nâgehân
Üç bire hûrî bana oldu ayân

Bir zaman karşımda şöyle durdular
Birbiriyle hayli dem konuştular

Bilmem ki bana neler sordular
Hayret ender hayretimi gördüler

Çehre yanıma gelüb oturdular
Mustafa'yı birbirine muştular

Dediler cümle melâik indi bil

Bak kapu önünde bekler Cebrâîl

Hep biheşt enhârı oldu selsebîl
Âlî oldu bâ-husûs nesl-i Halîl

Bu senin oğlun gibi kadri Cemîl
Bir anaya vermemiştir ol Celîl

Biz ki âciz bendeyiz, vahşet neden
Şekl-i hoş endâm ile gelmiş iken

Halıkıdır dü cihânın, gönderen
Gerçi zâhirde biziz neşreyleyen

Ulu devlet bulduk ey dildâra sen
Doğ o sırdır senden ol hulk-u hasen

Enbiyâ u asfiyânın cânıdır
Dergâhında hâdim olmak şânıdır.

İns u cinnin hâsıl-ı cânânıdır
Halk-ı kevneyn cümle bendeganıdır

Bu gelen ilm-i ledün sultânıdır
Bu gelen tevhîd-i irfân kânıdır

Bu gelen aşkı ile devreyler felek
Yüzüne müştâk durur ins u melek

Bu gece ol gecedir ki ol şehir
Nûr ile eyler âlemleri latîf

Bu gece dünyayı ol Cennet kılar
Bu gece eşyâya hak rahmet kılar

Bu gece şâdân olur erbâb-ı dîn
Bu geceye can verir ashâb-ı dil

Rahmeten lil âlemîndir Mustafâ
Hem şefî-el müznibîndir Mustafâ

Kalpgâhın nurla tezhib ettiler
Hâtır-ı vîrânı tatyîb etdiler

Bu husûsta medh u tavsîh ettiler
Hayli sözi şevk ile terkîb ettiler

Vasfını bu resme tersim ettiler
O mübârek nûru terğîb ettiler

Mihr u mâhın pertevinde yok devâm
Her birinin zulmeti var ve’s-selâm

Doğmamış Hurşîd doğsun ol hemân
Tan yerin ağardığın gördük de tâm

Amine eydir çu vakt oldu temâm
Kim vücûda gele o hayrü'l-enâm

Âteş-i aşkın gönülde şiddeti
Bir taraftan yavrumun da firkati

Anladılar bendeki bu hâleti
Görmedim âlemde böyle hürmeti

Susadım gayet harâretden katî
Sundular bir cam dolusu şerbeti

Bilemem sâkîsi ne mahlûk idi
Hûb idi bir dilber-i maşûk idi

Hem hârikü'l-âdeler pek çok idi
Bâ-husûs ol-dem gönül mahrûk idi

Kardan ak idi ve hem soğuk idi
Lezzeti dahî şekerde yok idi

Gitmedi, damağımdan hâlâ o zevk
Neşvesinden oldu hâsıl dilde şevk

Ta derûnumdan benim vurunca berk
Doğmadan ol doğdu sandım şems-i şark

İçdim anı, oldu cismim nûra gark
İdemezdim kendimi nûrdan uzak

Kalkdı gözüm perdesi ol dem ayân
Oldu birdenbire bir başka cihân

Her taraftan çağrışırlar kudsiyân
Kalmadı havfu telâşını ol zaman

Geldi bir ak kuş kanadıyla revân

Arkamı sızladı kuvvetle hemân

Şevkile tekbîr getirsün ârifîn

İşte geldi rahmeten li'l-âlemîn

Doğdu ol saatde ol sultân-ı dîn

Nûra gark oldu semavât u zemîn

Nûr-ı çeşm-i enbiyâ-yı mürselîn

Salatullahu aleyhim ecmaîn